

Pyhä yö

Sävellys: Jouko Tekoniemi

Sanat: Sanni Kotiranta

Pyhä yö

Ylle maan, ylle kiireen ja arjen askelten,
ylle uinuvan tienoon, hangen valkoisen,
näen taas kuinka syttyy tuo tähti ylhäinen,
kuinka hiljentyy mainen työ.

Yhä tunnen sen, pyhän hiljaisuuden, pyhä joutuu jouluyö.
Hiljaa kuuntelee maa,
kirkas tähti viitoittaa
meille tien seimen lapsen luo.

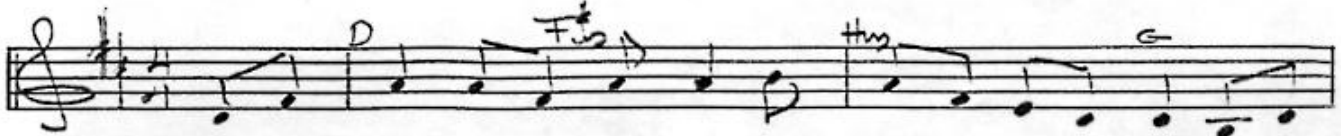
Kuka saa, kuka rauhan ja siunauksen saa,
kelle enkelten kuoro seimen ilmoittaa?
Kuka tietäjän näkee jo matkaan lähtevän
luokse kaikkein pienimmän?

Yhä tunnen sen, pyhän hiljaisuuden, pyhä joutuu jouluyö.
Hiljaa kuuntelee maa,
kirkas tähti viitoittaa
meille tien seimen lapsen luo.

Pyhä yö, pyhä toivon ja lupauksen yö:
lailla paimenten köyhäin jättää arjen työ.
Kuulla ylhäältä Sanaa, mi meille annetaan
aina jouluna uudestaan.

Yhä tunnen sen, pyhän hiljaisuuden, pyhä joutuu jouluyö.
Hiljaa kuuntelee maa,
kirkas tähti viitoittaa
meille tien seimen lapsen luo.

PYHÄ YÖ

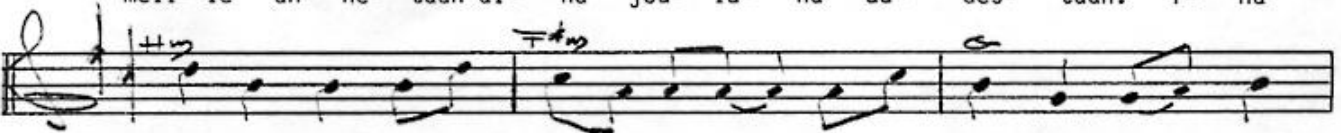
Yl- le maan, yl- le kii- reen ja ar- jen as- kel- ten yl- le
 Ku- ka saa, ku- ka rau- han ja siu- na- uk- sen saa, kel- le
 Py- hä yö, py- hä toi- von ja lu- pa- uk- sen yö: lail- la

ui- nu- van tie- noon han- gen val- koi- sen, nä- en taas kuin- ka syt- tyy tuo
 en- kel- ten kuo- ro sei- men il- moit- taa? Ku- ka tie- tä- jain nä- kee jo
 pai- men- ten köy- häin jät- tää ar- jen työ. Kuul- la yl- hääl- tä Sa- naa mi

täh- ti yl- häi- nen, kuin- ka hil- jen- tyy mai- nen työ. Y- hä
 mat- kaan läh- te- vän luok- se kaik- kein pie- nim- män? Y- hä
 meil- le an- ne- taan ai- na jou- lu- na uu- des- taan. Y- hä

tun- nen sen py- hän hil- jai- suu- den, py- hä jou- tuu jou- lu-
 tun- nen sen.....
 tun- nen sen.....

yö _ _ Hil- jaa kuun- te- lee maa, kir- kas täh- ti vii- toit- taa meil- le

tien sei- men lap- sen luo.